

Medlem for Løvel (Anders Nielsen) vilde henvise ham til Rebellernes eller Socialdemokraternes Selskab. I dette Tilfælde i alt Fald er han dog ubetinget kommen sammen med disse to Kategorier, thi han og de fortolke i alt Fald Loven om Forsvarskommissionen nøjagtigt paa samme Maade. Jeg hverken kan eller vil forstaa Loven saadan. Jeg vil gøre opmærksom paa, at da den blev vedtagen — jeg havde selv Ordet paa mit Partis Vegne —, var der ikke med et Ord Tale om Lønningsvæsenet. Den Gang var Forslaget om Underofficerernes Lønninger allerede forelagt og under Behandling, og det fulgte ganske af sig selv — det vidste ethvert Menneske —, at naar det var ordnet, maatte Officerslønningerne ogsaa komme for og blive omordnede i Forhold dertil. Det kan dog ikke have været Meningen, at de lavere Grader skulde blive staaende og blive lavere lønnede end Underofficerer. Altsaa, det faldt i alt Fald ikke mig ind at sætte det i Forbindelse med hinanden, og jeg vil ikke, saaledes som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), kunne læse dette ud af Loven. Der staar i Stykke b. under § 2 — og det er formodentlig det, det ærede Medlem har holdt sig til —, at Kommissionens Opgave er: „At udrede i Hovedtræk en samlet Plan til Opnaaelse af den efter Landets Forhold afpassede og til Oprettelse af dets Neutralitet egnede, bedst mulige Ordning af Land- og Søforsvaret under tilbørligt Hensyn til Statens Evne til at bære de med den paatænkte Ordning følgende øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Udgifter.“ Og dette skulde betyde, at Kommissionen skulde lave Lønningslove! Nej, jeg maa gøre opmærksom paa, at naar Lønningsloven foreligger, kan Kommissionen med stor Lethed beregne Udgifterne, tage de Tal, der ere givne, og udregne, hvad Lønningerne ville koste. Det andet er der aldrig en Sjæl, der har tænkt paa, den Gang Loven blev vedtagen. At en saadan Fortolkning kan lægges ind deri, det lader sig ikke bestride, men at den skulde være rigtig, at det skulde være forudsat, det bestrider jeg paa det bestemteste. Hvad Kommissionen skulde gøre, er, naar den har Graderne og tæller op, hvor mange der er i Graderne, og hvilke

Lønninger der i hver Grad skal ydes, da at udregne Totalsummen deraf og lægge det sammen med Udgifterne til Materiellet osv. for at finde, hvad yort Forsvar nu koster, og hvad det vil komme til at koste. Saa kommer for Kommissionen det næste Spørgsmaal, som jeg ikke benægter, den maa opkaste, hvis man ikke allerede har faaet en Forbedring i Lønningerne, at der maa tilføjes, naar den nævnte Beregning er gjort: De gamle Lønninger ere for smaa, dem kan man ikke byde Officers- og Underofficerskorpserne, de maa forbedres, vi lægge derfor saa mange Procent til, som fordeles efter Graderne. Det er den eneste Beregning, Lønningerne vedrørende, Kommissionen kan komme til at udføre, thi at den skulde give sig til at beskæftige sig med, hvad en Løjtnant skulde have, hvis den i den Grad skulde gaa i Detailerne, saa vilde den jo ikke blive færdig i de første 10 Aar.

Overfor det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som har den Opfattelse, jeg ikke paa nogen Maade kan dele, vil jeg bestride, at nogen i Virkeligheden kan have delt den Opfattelse den Gang. Det ærede Medlem mente — det var det samme, som et andet æret Medlem, der maaske er hans nærmeste Meningsfælle, men som i øvrigt ikke delte hans Opfattelse, har omtalt —, at naar de i Centraladministrationen kunde vente i Aar, kunde de her vente 10 Aar. Det er netop det, der let kunde blive Tilfældet. Nu er jeg enig med det ærede Medlem paa et bestemt Punkt. Det er det, at en samlet Lønningsreform for Officerskorpset burde tages op paa een Gang, og det har jeg ogsaa sagt i mit første Foredrag, det har jeg altid holdt paa. Jeg har fremhævet, at det kunde blive en Fare for Resten af Reformen, at man havde afhjulpet de værste Mangler for de daarligst stillede. Men ikke desmindre, skønt dette er en Fare, mener jeg ikke, det er tilladeligt, naar alle erkende, at disse Folk — det gælder i ethvert Tilfælde Intendanterne og Officianterne — trænge til en Lønningsforbedring, at modsætte sig en saadan. Man har her trukket Løjtnanterne frem og behandlet dem for sig, men deres Lønningsforhøjelse er kun en komplet